

Strasbourg, den 8.10.2024
COM(2024) 670 final

2024/0670 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om en applikation til elektronisk indgivelse af rejseoplysninger ("EU's digitale rejseapp") og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 og (EU) 2018/1726 og Rådets forordning (EF) nr. 2252/2004 for så vidt angår anvendelsen af digital rejselegitimation

{SEC(2024) 670 final} - {SWD(2024) 670 final} - {SWD(2024) 671 final} -
{SWD(2024) 672 final}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Ensartede foranstaltninger vedrørende grænsekontrol ved de ydre grænser¹ er et væsentligt element til sikring af, at EU's område uden kontrol ved de indre grænser ("Schengenområdet") fungerer korrekt, og af EU's indre sikkerhed.

En solid og effektiv forvaltning af disse ydre grænser styrker også EU's samlede asyl- og migrationspolitik og sikrer, at tredjelandstatsborgere henvises til de relevante procedurer under fuld overholdelse af deres grundlæggende rettigheder.

Systematisk ind- og udrejsekontrol og meget sikre rejsedokumenter gøre det lettere for både EU-borgere og tredjelandstatsborgere at indrejse og opholde sig lovligt i EU, samtidig med at det sikres, at sikkerheden opretholdes gennem behørig identitetskontrol, idet både dokumenter og databaser kontrolleres for at fastslå potentielle sikkerhedsrisici.

Siden ikrafttrædelsen af Schengenrænsekodeksen i 2006² er der gjort betydelige fremskridt med hensyn til standardiseringen af kontrollen ved de ydre grænser. Med fremkomsten af nye teknologier og de store IT-systemer, der anvendes ved disse grænser, samt de betydelige stigninger i strømmen af rejsende har det miljø, hvor der foretages ind- og udrejsekontrol, imidlertid ændret sig bemærkelsesværdigt.

Siden ikrafttrædelsen af forordning (EU) 2017/458 om styrkelse af kontrollen i relevante databaser ved Schengenrådets ydre grænser³ har EU-borgere også været underlagt systematisk kontrol, når de passerer disse ydre grænser, hvilket har ført til længere ventetider, om end øget sikkerhed, således som det kan ses i stigningen i antallet af hit i relevante databaser. Tredjelandstatsborgere har været underlagt sådan ind- og udrejsekontrol siden ikrafttrædelsen af Schengenrænsekodeksen.

Ind- og udrejsekontrol omfatter kontrol af personers identitet og nationalitet, verifikation af gyldigheden og ægtheden af deres rejsedokumenter og kontrol i relevante databaser, navnlig Schengeninformationssystemet, INTERPOL's database over stjålne og bortkomne rejsedokumenter og visse nationale databaser⁴.

Hvad angår tredjelandstatsborgere, omfatter den også kontrol af, at indrejsebetingelserne er opfyldt, samt registrering i ind- og udrejsesystemet⁵, der forventes idriftsat i 2024. Disse

¹ Ved ydre grænser forstås Schengenrådets ydre grænser.

² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 562/2006 af 15. marts 2006 om indførelse af en fællesskabskodeks for personers grænsepassage (Schengenrænsekodeks) (EUT L 105 af 13.4.2006, s. 1).

³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/458 af 15. marts 2017 om ændring af forordning (EU) 2016/399 for så vidt angår en styrkelse af kontrollen ved de ydre grænser i forhold til relevante databaser (EUT L 74 af 18.3.2017, s. 1).

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 af 9. marts 2016 om en EU-kodeks for personers grænsepassage (Schengenrænsekodeks) (EUT L 77 af 23.3.2016, s. 1).

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2226 af 30. november 2017 om oprettelse af et ind- og udrejsesystem til registrering af ind- og udrejseoplysninger og oplysninger om nægtelse af indrejse vedrørende tredjelandstatsborgere, der passerer medlemsstaternes ydre grænser, om

indrejsebetingelser vedrører bl.a., at man er besiddelse af et gyldigt visum eller en gyldig rejsetilladelse, der dokumenterer formålet med besøget og midlerne til underhold.

I de seneste år er antallet af personer, der passerer de ydre grænser, steget støt til lige under det niveau, der var før pandemien. I 2019 blev der registreret 605 millioner grænsepassager, mens tallet i 2020 faldt til 186 millioner. I 2023 blev der registreret i alt 593 millioner passager, heraf 65 % via luftgrænserne, 31 % via landgrænserne og de resterende 4 % via søgrænserne⁶. Det forhold, at over en halv milliard passagerer hvert år rejser ind i eller ud af EU, lægger pres på EU's ydre grænser. De mange rejsende udgør en udfordring for de myndigheder, der er ansvarlige for at foretage kontrol ved de ydre grænser, samt for alle de rejsende, der dagligt passerer disse grænser.

I betragtning af presset på kontrolprocedurerne ved de ydre grænser⁷ kombineret med de forskellige grader af digitalisering⁸ i medlemsstaterne opstår der nye udfordringer. Disse omfatter sikkerhedsrisici og ineffektiv grænseforvaltning samt hindringer for en gnidningsløs grænsepassage.

Manglen på (fuldt ud) digitaliserede processer og det stigende antal rejsende har ført til længere ventetider ved grænseovergangsstederne. Rejsende skal fysisk forevise deres rejседokumenter ved alle grænseovergangssteder til og fra Schengenområdet, enten for grænsemyndighederne med henblik på manuel kontrol eller ved elektronisk paskontrol (e-gates). Selv ved elektronisk paskontrol skal en medarbejder ved grænsemyndigheden overvåge processen og afgøre, om en rejsende kan rejse ind eller skal nægtes indrejse (eller udrejse).

Transportvirksomheder, der transporterer passagerer til og fra EU's område og Schengenområdet, støder også på vanskeligheder og påvirkes af et stort antal rejsende og behovet for manuel kontrol af rejseoplysninger. Foruden længere ventetider er behandlingstiden pr. passager (identitetskontrol, kontrol af rejседokumenter, søgning i databaser osv.) steget med indførelsen af systematisk og grundig kontrol, som ikke desto mindre er afgørende for sikkerheden.

Eftersom ind- og udrejsekontrol af både EU-borgere og tredjelandstatsborgere først foretages, når den rejsende ankommer til det fysiske grænseovergangssted og foreviser et fysisk rejседokument, har myndighederne ikke mulighed for på forhånd at kontrollere, om den pågældende person (med undtagelse af visumindehavere) har et gyldigt og ægte rejседokument. I forbindelse med tredjelandstatsborgere har grænsemyndighederne ikke mulighed for på forhånd at kontrollere, om de opfylder indrejsebetingelserne.

fastlæggelse af betingelserne for adgang til ind- og udrejsesystemet til retshåndhævelsesformål og om ændring af konventionen om gennemførelse af Schengenaftalen og forordning (EF) nr. 767/2008 og (EU) nr. 1077/2011 (EUT L 327 af 9.12.2017, s. 20).

⁶ Statistik fra Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning (Frontex).

⁷ SWD(2022) 422 final, s. 3.

⁸ Indeks over den digitale økonomi og det digitale samfund (DESI): [Indekset for den digitale økonomi og det digitale samfund \(DESI\) | Europas digitale fremtid i støbeskeen \(europa.eu\)](#).

I Kommissionens meddelelse fra 2021 om en Schengenstrategi⁹ fremlagde Kommissionen sine planer for yderligere digitalisering af procedurerne ved Schengenområdet ydre grænser, herunder et initiativ om digitalisering af rejsedokumenter og lettelse af rejser.

Målet er at bidrage til et sikrere område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, en stærkere fælles EU-politik for forvaltning af de ydre grænser samt lettere rejser for både EU-borgere og tredjelandstatsborgere, der opfylder indrejsebetingelserne. Mere specifikt er det nødvendigt at øge sikkerheden i Schengenområdet og EU og muliggøre en mere gnidningsløs og hurtigere grænsepassage for rejsende.

Dette forslag til forordning har derfor til formål at i) fastsætte en ensartet standard for digital rejselegitimation og en fælles EU-applikation (EU's digitale rejseapp) til at anvendelse heraf, ii) give folk mulighed for at anvende digital rejselegitimation til at passere de ydre luft-, land- og søgrænser på grundlag af en ensartet teknisk EU-løsning og iii) gøre det muligt for grænsemyndighederne at foretage kontrol på grundlag af disse oplysninger for at reducere flaskehalse og den tid, der tilbringes ved grænseovergangssteder.

Ved at give mulighed for, at rejsende kan have og indsende en digital udgave af deres rejsedokument via en applikation med henblik på forudgående kontrol forud for rejsen, kan de passere gennem grænsekontrollen mere gnidningsløst.

Hvis grænsemyndighederne får mulighed for på forhånd at modtage digitale udgaver af rejsedokumenter, vil de mere effektivt kunne foretage kontrollen på forhånd og dermed målrette deres ressourcer mod afsløring af grænseoverskridende kriminalitet og irregulær migration. Selv om antallet af passagerer fortsætter med at stige, og myndighederne er forpligtet til at foretage al kontrol på det tidspunkt, hvor grænsen rent faktisk passerer, er deres kapacitet i dag til at forvalte ressourcer, forhåndsscreene (for at fokusere på personer med en høj risikoprofil) og afsløre irregulær migration og grænseoverskridende kriminalitet (såsom menneskehandel eller migrantsmugling) ikke fuldt ud optimeret. Dertil kommer, at selv om grænsevagterne er forpligtet til at verificere ægtheden og integriteten af chipdata i rejsedokumenter¹⁰, kan dette trin til tider godt blive sprunget over på grund af spidsbelastningsperioder og tekniske funktionsfejl¹¹. I disse tilfælde vil grænsevagterne i højere grad skulle foretage manuel kontrol af dokumentets fysiske sikkerhedselementer¹². Fysiske sikkerhedselementer er mere udsatte for manipulation end de elektroniske data, der er lagret i dokumentets chip, da dataene er beskyttet af den udstedende myndigheds digitale signatur.

Det er vigtigt at imødegå sådanne risici, da dokumentfalsk er en vigtig katalysator for grænseoverskridende kriminalitet, hvilket har en indvirkning på EU's indre sikkerhed. Alene i

⁹ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet, En strategi for et fuldt fungerende og robust Schengenområde (COM(2021) 277 final).

¹⁰ Schengenrænsekodeksens artikel 8, stk. 2, andet afsnit, artikel 8, stk. 3, litra a), nr. i), andet afsnit, og artikel 8, stk. 3, litra g), nr. i), andet afsnit.

¹¹ Dette er blevet konstateret i flere nylige Schengenevalueringer.

¹² Der er i forbindelse med Schengenevalueringerne også konstateret mangler i den fysiske kontrol af rejsedokumenter i flere medlemsstater. Dette kan skyldes utilstrækkelig kapacitet, navnlig i spidsbelastningsperioder, manglende uddannelse eller mangel på kontroludstyr.

2023 opdagede de nationale myndigheder over 17 000 svindlere, der enten brugte eller var i besiddelse af over 22 000 svigagtige dokumenter¹³. Ved at fremskynde verifikationen af rejsedokumenters ægthed og integritet ved hjælp af digital rejselegitimation vil grænsemyndighederne få mere tid og flere ressourcer til at fokusere på risikoprofiler, opdage svigagtige dokumenter og forebygge irregulær migration og grænseoverskridende kriminalitet.

Selv om moderne rejsedokumenter, herunder dem, der udstedes af EU-medlemsstaterne og de fleste tredjelande, allerede er udstyret med en kontaktløs chip med et højt sikkerhedsniveau, kan dataene i chippen på nuværende tidspunkt ikke i tilstrækkelig grad behandles på afstand i EU.

Organisationen for International Civil Luftfart (ICAO) indledte allerede i 2016 arbejdet med at digitalisere rejsedokumenter med henblik på at gøre det lettere at rejse med fly. Denne digitale repræsentation af personens identitet, der er afledt af et eksisterende rejsedokument, og som i ICAO-sammenhæng betegnes som digital rejselegitimation, er i bund og grund en kopi af de personoplysninger (bortset fra fingeraftryk), der er lagret i et rejsedokuments chip, og den kan lagres sikkert, f.eks. på en mobiltelefon, til brug enten én eller flere gange. Digital rejselegitimation kan deles med andre interessenter såsom grænsemyndigheder og transportvirksomheder via en grænseflade (f.eks. en mobilapp) forud for rejsen, herunder med henblik på forhåndsregistrering af oplysninger såsom i ind- og udrejsesystemet eller med henblik på indsamling og overførsel af forhåndsinformation om passagerer. Den første version af ICAO's tekniske standard for digital rejselegitimation¹⁴ er allerede færdigudviklet og afprøvet.

Igangværende EU-finansierede pilotprojekter¹⁵ om anvendelsen af digital rejselegitimation, der er baseret på ICAO's tekniske standard, ved de ydre grænser har vist den ubestridelige merværdi ved at indarbejde brugen af digital rejselegitimation i forbindelse med rejser på tværs af grænserne. Myndighederne har mere tid til at kontrollere de enkelte rejsende (før de endda ankommer), mens vente- og behandlingstiden pr. rejsende ved det fysiske

¹³ Baseret på data indberettet af Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning i dokumentet "European Union Document Fraud, Risk Analysis for 2023".

"**Svigagtige dokumenter**" er en overordnet betegnelse, der dækker forfalskede dokumenter, falske dokumenter og ægte dokumenter, der anvendes af en anden person end den retmæssige indehaver (bedrageri/lookalike-svindel).

"**Falske dokumenter**" henviser til dokumenter, der ulovligt er fremstillet fra bunden for nøje at efterligne et ægte dokument.

"**Forfalskede dokumenter**" henviser til dokumenter, der er udstedt af en legitim myndighed, men som ulovligt er blevet ændret på en eller anden måde, f.eks. ved at ændre fotoet, sider eller data eller ved at manipulere ind- og udrejsestempler. Ud over pas og identitetskort omfatter tallene også opholdstilladelser og visa.

¹⁴ Digital Travel Credentials (DTC), Virtual Component Data Structure and PKI Mechanisms, Technical report version 1.2, oktober 2020.

¹⁵ Raja Rajavartiolaitos, "Finland and Croatia are testing digital travel credentials in external border traffic in a DTC Pilot project", 3.2.2023, som findes online på: https://raja.fi/-/suomi-ja-kroatia-kokeilevat-digitaalisen-matkustusasiakirjan-kaytoa-ulkorajaliikenteessa-dtc-pilottiprojektissa?languageId=en_US, og Nederlandenes regering, "Dutch participation in European DTC pilot", 27.10.2023, som findes online på: <https://www.government.nl/documents/publications/2023/02/23/dtc>.

grænseovergangssted kan reduceres markant¹⁶, fordi de fleste kontroller er blevet udført på forhånd.

Generelt giver EU-initiativet om digitalisering af rejsedokumenter og lettelse af rejser mulighed for at forbedre rejseoplevelsen for de enkelte rejsende og øge sikkerheden ved at gøre det muligt for grænsemyndighederne at foretage kontrol på forhånd og på en ny måde med udgangspunkt i digitale data i rejsedokumenter, som de rejsende indgiver, inden de rejser. Dette forslag støtter desuden gennemførelsen af ind- og udrejsesystemet ved at gøre det muligt for tredjelandsstatsborgere at forhåndsregistrere deres oplysninger på afstand i stedet for registrering af dem ved ankomsten til det fysiske grænseovergangssted. Dette vil føre til mindre ventetid ved de fysiske grænseovergangssteder samt give grænsemyndighederne mere tid til at foretage den nødvendige kontrol.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Indførelsen og implementeringen af digital rejselegitimation i forbindelse med ind- og udrejsekontrol hænger sammen med flere vigtige politiske initiativer og den seneste udvikling inden for den fælles EU-politik for de ydre grænser:

- Den **nyligt vedtagne forordning om digitale visa**¹⁷: Digital rejselegitimation kan anvendes af visumansøgere til på forhånd at udfylde visumansøgninger samt af de kompetente myndigheder til forud for rejsen at kontrollere, at personen har et gyldigt visum.
- Det **europæiske system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS)**¹⁸: Digital rejselegitimation kan anvendes af den rejsende til på forhånd at udfylde ansøgninger om rejsetilladelse samt af de kompetente myndigheder til forud for rejsen at kontrollere, at personen har et gyldigt rejsedokument.
- **Ind- og udrejsesystemet (EES)**¹⁹: Digital rejselegitimation kan anvendes af den rejsende til på afstand at registrere de rejseoplysninger, der er nødvendige for ind- og udrejsesystemet, dvs. mindre tid ved grænseovergangsstederne.
- **Forslag til forordninger om forhåndsinformation om passagerer (API)**: Luftfartsselskaber vil skulle indsamle rejsedokumentoplysninger til API-formål på en automatiseret måde for at sikre datanøjagtighed. Digital rejselegitimation kan

¹⁶ Se konsekvensanalyserapporten (SWD(2024) 671 final) for yderligere oplysninger.

¹⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2667 af 22. november 2023 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 767/2008, (EF) nr. 810/2009 og (EU) 2017/2226, Rådets forordning (EF) nr. 693/2003 og (EF) nr. 694/2003 og konventionen om gennemførelse af Schengenaf-talen for så vidt angår digitalisering af visumproceduren (EUT L, 2023/2667, 7.12.2023).

¹⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1240 af 12. september 2018 om oprettelse af et europæisk system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS) og om ændring af forordning (EU) nr. 1077/2011, (EU) nr. 515/2014, (EU) 2016/399 (EU) 2016/1624 og (EU) 2017/2226 (EUT L 236 af 19.9.2018, s. 1).

¹⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2226 af 30. november 2017 om oprettelse af et ind- og udrejsesystem til registrering af ind- og udrejseoplysninger og oplysninger om nægtelse af indrejse vedrørende tredjelandsstatsborgere, der passerer medlemsstaternes ydre grænser, om fastlæggelse af betingelserne for adgang til ind- og udrejsesystemet til retshåndhævelsesformål og om ændring af konventionen om gennemførelse af Schengenaf-talen og forordning (EF) nr. 767/2008 og (EU) nr. 1077/2011 (EUT L 327 af 9.12.2017, s. 20).

blandt andre former for verificerbar digital legitimation anvendes af transportvirksomheder til at foretage denne automatiseret indsamling, hvilket resulterer i nøjagtige og pålidelige data.

Merværdien af digital rejselegitimation med henblik på EES og API, der muliggør behandling på afstand og større datanøjagtighed, vil med vedtagelsen af denne forordning straks kunne mærkes.

Endelig bidrager forslaget til videreudviklingen af den integrerede europæiske grænseforvaltning med indførelsen af ensartede standarder for en mere effektiv forvaltning af de ydre grænser.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Nærværende forslag ledsages af Kommissionens forslag til Rådets forordning om udstedelse af og tekniske standarder for digital rejselegitimation, der er baseret på identitetskort²⁰. Den tekniske standard for digital rejselegitimation, der er baseret på enten et pas eller et EU-identitetskort, bør være den samme, så det sikres, at de er interoperable og kan anvendes til passage af de ydre grænser.

Dette initiativ imødekommer den globale digitaliseringstendens samt de rejsendes voksende forventninger om stadig hurtigere og mere gnidningsløse procedurer ved at nå de centrale mål i Kommissionens strategi for et digitalt Europa fra 2020, som sigter mod at sikre integriteten og modstandsdygtigheden i EU's datainfrastruktur og støtte udbredelsen af teknologi, der vil gøre en reel forskel i borgernes dagligdag. Initiativet understøtter også det digitale kompas for EU's digitale årti, som har fokus på fire hovedpunkter, hvoraf det ene er digitaliseringen af offentlige tjenester (med det specifikke mål om, at 80 % af borgerne bruger en digital identitet inden udgangen af 2030²¹). I den europæiske erklæring om digitale rettigheder og principper for det digitale årti²² forpligtede Kommissionen og medlovgiverne sig til at sikre, at mennesker, der bor i EU, gives mulighed for at anvende en tilgængelig, frivillig, sikker og pålidelig digital identitet. Forslaget til forordning lever op til denne forpligtelse.

Endelig hænger dette initiativ og implementeringen af digital rejselegitimation i EU tæt sammen med den igangværende udvikling med hensyn til den europæiske digitale identitet og den europæiske digitale identitetstegnebog²³. Digital rejselegitimation kan lagres sammen med digitale kørekort, recepter og andre dokumenter i EU's digitale identitetstegnebog, som er et elektronisk bevis, der kan anvendes til formål, der rækker ud over rejser, f.eks. som et digitalt identitetsdokument til transaktioner på afstand såvel som på stedet.

²⁰ Rådets forordning (EU) XXXX/XXXX af XXX om udstedelse af og tekniske standarder for digital rejselegitimation, der er baseret på identitetskort (EUT L [...],[...], s. [...], ELI: XXXX).

²¹ [Europas digitale årti: målene for 2030 | Europa-Kommissionen \(europa.eu\)](#).

²² EUT C 23 af 23.1.2023, s. 1.

²³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1183 af 11. april 2024 om ændring af forordning (EU) nr. 910/2014 for så vidt angår fastlæggelse af den europæiske ramme for digital identitet (EUT L, 2024/1183, 30.4.2024).

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

• Retsgrundlag

Retsgrundlaget for forslaget er artikel 77, stk. 2, litra b) og d), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).

Ved artikel 77, stk. 2, litra b), i TEUF gives EU beføjelse til at vedtage foranstaltninger vedrørende personkontrol ved passage af de ydre grænser. Ved artikel 77, stk. 2, litra d), i TEUF gives EU beføjelse til at vedtage foranstaltninger til den gradvise udvikling af et integreret system for forvaltningen af de ydre grænser.

Disse to bestemmelser udgør det rette retsgrundlag for præcisering af foranstaltningerne vedrørende passage af de ydre grænser og for udvikling af de standarder, også hvad angår digital rejselegitimation, der skal følges i forbindelse med ind- og udrejsekontrol.

Med hensyn til spørgsmålet om det rette retsgrundlag for ændring af forordningen om EU-pas²⁴ fastslog Domstolen udtrykkeligt i Schwarz-dommen²⁵, at eftersom kontrollen ved de ydre grænser kræver, at der fremlægges dokumenter til identifikation af personer, uanset om der er tale om tredjelandsstatsborgere eller EU-borgere, blev forordningen om EU-pas vedtaget korrekt i henhold til artikel 62, stk. 2, litra a), i traktaten om Det Europæiske Fællesskab, forgængeren til artikel 77, stk. 2, litra b), i TEUF.

• Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)

EU's gældende retlige rammer giver ikke mulighed for at anvende digitale løsninger til på afstand at verificere ægtheden og integriteten af rejsedokumenter i forbindelse med ind- og udrejsekontrol. På grund af problemets art kan medlemsstaterne ikke selv på en effektiv måde indføre et ensartet format for digital rejselegitimation, der er baseret på rejsedokumenter reguleret på EU-plan, for derved at lette mobiliteten på tværs af grænserne.

Tiltag på EU-plan vil tilføre en betydelig merværdi med hensyn til håndtering af de udfordringer, der er forbundet med sikkerhed og lettelse af rejser. Den nuværende situation påvirker sikkerheden ved EU's grænser og belaster den måde, de ydre grænser og det overordnede Schengenområde fungerer på. Eftersom de ydre grænser og EU som helhed er under et betydeligt pres, vil en fælles EU-indsats give os mulighed for at indføre ensartede foranstaltninger til at forbedre den integrerede grænseforvaltning og nå et minimum af digital modenhed blandt alle EU's medlemsstater.

De nødvendige ændringer af de relevante dele af Schengenreglerne (navnlig Schengengrænsekodeksen og forordningen om EU-pas) vil kun kunne foretages på EU-plan. På grund af omfanget, virkningerne og den forventede indvirkning kan målene desuden kun nås effektivt på EU-plan.

²⁴ Rådets forordning (EF) nr. 2252/2004 af 13. december 2004 om standarder for sikkerhedselementer og biometriske identifikatorer i pas og rejsedokumenter, som medlemsstaterne udsteder (EUT L 385 af 29.12.2004, s. 1).

²⁵ Domstolens dom af 17.10.2013, sag C-291/12, Michael Schwarz mod Stadt Bochum.

- **Proportionalitetsprincippet**

Ifølge proportionalitetsprincippet, der er omhandlet i artikel 5, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Union, er der behov for at sikre, at en given foranstaltnings art og intensitet svarer til det konstaterede problem. De problemer, der behandles i dette initiativ, kræver lovgivningsmæssige tiltag på EU-plan, så medlemsstaterne kan håndtere dem i tilstrækkelig grad.

Dette forslag til forordning indeholder bestemmelser om indførelse af digital rejselegitimation, der er baseret på rejsedokumenter, og som rejsende, hvis de ønsker det, kan anvende i forbindelse med ind- og udrejsekontrol. Medlemsstaterne vil være forpligtet til at tillade rejsende at anvende digital rejselegitimation til at passere grænserne, når den tekniske løsning for hele EU er klar til at blive taget i brug. Inden da kan medlemsstaterne udvikle nationale løsninger for brug af digital rejselegitimation ved deres ydre grænser.

Dette forslag til forordning hjælper derfor medlemsstaterne med at løse de problemer, der er forbundet med et stigende antal rejsende, samtidig med at der sikres et højt eller højere sikkerhedsniveau, der gør det lettere for de enkelte rejsende. Selv om initiativet kræver lovgivningsmæssige og tekniske indgreb, står det i rimeligt forhold til målene og går ikke ud over, hvad der er nødvendigt.

- **Valg af retsakt**

Målene for dette initiativ kan kun nås ved hjælp af en retsakt, der fastlægger en EU-dækkende teknisk løsning, som finder direkte anvendelse, uden at skulle gennemføre foranstaltningen i de nationale retsordener og ændre de gældende bestemmelser i forordningerne om ind- og udrejsekontrol og om rejsedokumenter.

Der er derfor behov for en retsakt i form af en forordning om en ensartet EU-applikation til indgivelse af rejseoplysninger og om ændring af Schengengrænsekodeksen, forordningen om EU-pas og forordningen om eu-LISA.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSENER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning**

Ikke relevant

- **Høringer af interessenter**

Udarbejdelsen af dette initiativ omfattede en bred vifte af høringer af berørte interessenter, herunder:

- nationale myndigheder i medlemsstaterne (grænsemyndigheder, myndigheder, der udsteder rejsedokumenter, politiske beslutningstagere)
- EU-agenturer (såsom Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning (Frontex), EU's Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store IT-Systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed (eu-LISA) og EU's Agentur for Grundlæggende Rettigheder (FRA))
- internationale organisationer, der beskæftiger sig med international rejse
- industrien og private borgere.

Der blev afholdt en offentlig høring som led i konsekvensanalysen. Der blev også foretaget en Special Eurobarometer-undersøgelse for at få yderligere indsigt i offentlighedens holdning til anvendelsen af digital rejselegitimation til rejser på tværs af grænserne.

De fleste interessenter støttede i høj grad initiativet, hvilket understregede de forventede fordele og den forventede lettelse for både grænsemyndigheder og rejsende som følge af, at de rejsende gives mulighed for at anvende digital rejselegitimation til at passere de ydre grænser.

Behovet for en ensartet europæisk tilgang, der giver rejsende mulighed for at anvende digital rejselegitimation til at passere de ydre grænser, blev bekræftet ved den målrettede høring af nationale repræsentanter:

- 96 % mente, at en ensartet tilgang på tværs af EU's medlemsstater er afgørende eller meget afgørende
- 82 % mente, at fuldt integreret grænseforvaltning og støtteværktøjer i EU (uden overlappende grænseforvaltningslovgivning og -processer med operationel ineffektivitet til følge) var afgørende eller meget afgørende.

På trods af indvirkningen på de nationale systemer svarede 65 % af de adspurgte myndigheder i medlemsstaterne, at det bør være obligatorisk at acceptere digital rejselegitimation, og 71 % svarede, at det bør være obligatorisk at gøre det muligt at anvende digital rejselegitimation med det formål at gøre det lettere at rejse.

76 % af de adspurgte myndigheder i medlemsstaterne foretrak at have én enkelt applikation på EU-plan til indgivelse af rejseoplysninger til grænsemyndighederne. Alle respondenter sagde, at det er meget afgørende at sikre overholdelsen af internationale standarder (ICAO-standarder) for digital rejselegitimation.

Den offentlige høring tiltrak stor opmærksomhed med næsten 7 000 svar i alt, hovedsagelig fra Tyskland, Østrig og Slovakiet (henholdsvis 58 %, 8 % og 8 % af svarene).

Holdningerne var primært negative med hensyn til anvendelsen af digital rejselegitimation og deres tilbøjelighed til at anvende digital rejselegitimation ved passage af de ydre grænser.

- 83 % af respondenterne mente, at mulighederne for at anvende digital rejselegitimation ikke var vigtige eller slet ikke vigtige, mens 12 % mente, at de enten var meget vigtige eller vigtige.
- Adspurgt om, hvorvidt digital rejselegitimation kan lette proceduren for ind- og udrejsekontrol, svarede 72 % negativt.
- Tilsvarende anførte 58 % af respondenterne, at det slet ikke ville være nyttigt at kunne anvende digital rejselegitimation til andre administrative procedurer, og yderligere 19 % anførte, at dette ikke ville være nyttigt.
- Kun 12 % af respondenterne ville overveje at anvende digital rejselegitimation, hvis det var muligt, mens 6 % sagde, at de på visse betingelser ville overveje det.

Som begrundelse for den manglende interesse for anvendelsen af digital rejselegitimation fremhævede respondenterne primært hensynet til databeskyttelse og privatlivets fred samt generel tilfredshed med de nuværende processer.

Herudover modtog Kommissionen pr. post et betydeligt antal bidrag til den offentlige høring, alle i form af et standardbrev, hvor kun adressen skulle tilføjes. Muligheden for en målrettet kampagne kunne ikke udelukkes.

Special Eurobarometer-undersøgelse EBS 539²⁶ omfattede 26 358 interview i de 27 EU-medlemsstater og gav forskellige resultater.

I undersøgelsen blev der set nærmere på EU-borgernes holdninger til og opfattelser af politikken for lettelse af rejser, bl.a. indførelsen og anvendelsen af digital rejselegitimation. To tredjedele (67 %) af europæerne havde en positiv opfattelse af digital rejselegitimation. Derimod havde en fjerdedel (26 %) af europæerne en negativ holdning til dem.

Holdningerne var mest positive blandt yngre respondenter, studerende, ledere og andre funktionærer, hyppigt rejsende og personer med et positivt syn på EU generelt.

Opfattelsen var mindst positiv blandt personer, der har et negativt syn på EU, og som ikke rejser, og personer, der forlod uddannelsessystemet som 15-årig eller tidligere.

Ikke desto mindre gik 68 % af europæerne ind for at anvende digital rejselegitimation til rejser uden for Schengenområdet, mens 28 % var imod, at de anvendes hertil. Selv om støtten blandt ældre respondenter var lavere, gik 54 % af respondenterne på mindst 55 år og 50 % af pensionisterne ind for at anvende digital rejselegitimation til rejser uden for Schengenområdet.

Af de forskellige bekymringer, der blev nævnt, mente næsten halvdelen (49 %) af europæerne, at softwarefejl var den vigtigste bekymring med hensyn til anvendelsen af digital rejselegitimation. Der blev også udtrykt bekymring vedrørende databeskyttelse, tekniske problemer og cyberangreb.

De positive resultater af Eurobarometer-undersøgelsen er interessante i betragtning af den overvejende negative feedback, der blev indsamlet under den offentlige høring, idet der også tages hensyn til den større og mere repræsentative stikprøvepopulation.

Den feedback, der er modtaget i forbindelse med de forskellige høringsaktiviteter, er blevet taget i betragtning ved udarbejdelsen af dette initiativ, f.eks. ved at bevare den frivillige karakter af brugen af digital rejselegitimation (frem for at gøre det obligatorisk for rejsende), ved at fastsætte en ensartet teknisk standard for digital rejselegitimation (frem for at overlade det til hver enkelt medlemsstat), som gælder for både EU-borgere og tredjelandsstatsborgere, der er omfattet af initiativets anvendelsesområde, og ved at vælge en fælles teknisk EU-løsning til indgivelse af digital rejselegitimation (frem for at hver enkelt medlemsstat udvikler sin egen løsning) med høje sikkerhedsstandarder.

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

Kommissionen indgik kontrakt med en ekstern konsulent, der skulle gennemføre en undersøgelse af EU-initiativet om digitalisering af rejsedokumenter og lettelse af rejser med det formål finde løsninger og vurdere de potentielle virkninger heraf. Undersøgelsen støttede udarbejdelsen af konsekvensanalyserapporten. I undersøgelsen blev interessenternes synspunkter og ekspertise indsamlet i form af strategiske interview, målrettede høringer, dybdegående interview og den offentlige høring. Desuden blev der som nævnt ovenfor gennemført en Special Eurobarometer-undersøgelse.

²⁶ Special Eurobarometer-undersøgelse 539, Digitalisering af rejsedokumenter og lettelse af rejser, september 2023, som findes online på: <https://europa.eu/eurobarometer/surveys/detail/2967>.

Tre medlemsstater (Finland, Kroatien og Nederlandene) er også ved at gennemføre EU-finansierede pilotprojekter med det formål at afprøve digital rejselegitimation til rejser på tværs af grænserne. De erfaringer og resultater, der er opnået indtil videre, er taget i betragtning og afspejlet i konsekvensanalysen og dette forslag.

- **Konsekvensanalyse**

Kommissionen gennemførte i overensstemmelse med sin politik for bedre regulering en konsekvensanalyse²⁷, som Udvalget for Forskriftskontrol afgav positiv udtalelse om den 15. december 2023²⁸. I konsekvensanalysen blev der evalueret tre løsninger, som hver især indebar lovgivningsmæssige ændringer, da de alle krævede ændringer af gældende EU-ret, navnlig hvad angår rejsedokumenter og ind- og udrejsekontrol. En "soft law"-tilgang blev derfor udelukket fra begyndelsen.

Hver løsning havde visse **fælles byggesten**, herunder:

- en overgangsperiode/frivillig gennemførelsesperiode, indtil der foreligger en teknisk løsning på EU-plan
- anvendelse af en eksisterende international teknisk standard
- rejsendes frivillige brug af digital rejselegitimation (ligeledes bekræftet ved den offentlige høring)
- en central teknisk EU-løsning til oprettelse og indgivelse af digital rejselegitimation.

Den største forskel mellem de tre løsninger vedrører den **grad af fleksibilitet**, som medlemsstaterne nyder godt af med hensyn til:

- 1) at give personer mulighed for at have digital rejselegitimation (da det i visse medlemsstater kun er myndighederne, der har adgang til chipdata i rejsedokumenter)
- 2) at give rejsende mulighed for at bruge digital rejselegitimation i forbindelse med rejser på tværs af grænserne.

Løsning 1

Medlemsstaterne gives mulighed for at stille digital rejselegitimation til rådighed for rejsende og lette ind- og udrejsekontrollen af personer med digital rejselegitimation.

Løsning 2

Medlemsstaterne forpligtes til at stille digital rejselegitimation til rådighed for rejsende og gives mulighed for ved grænseovergangsstederne at gennemføre foranstaltninger vedrørende anvendelsen af digital rejselegitimation.

Løsning 3

Medlemsstaterne forpligtes til at stille digital rejselegitimation til rådighed for rejsende og ved grænseovergangsstederne at gennemføre foranstaltninger vedrørende anvendelsen af digital

²⁷ SWD(2024)671 final.

²⁸ SEC(2024) 670, Ares(2023)8616773.

rejselegitimation. Dette vil fjerne retlige hindringer for anvendelsen af digitale rejседokumentoplysninger med henblik på ind- og udrejsekontrol og etablere en ensartet tilgang for deres anvendelse på tværs af medlemsstaterne.

På grundlag af resultaterne af konsekvensanalyserapporten var den **foretrukne løsning i sidste ende løsning 3** i betragtning af den tid, det tager at udvikle en central teknisk EU-løsning, i løbet af hvilken medlemsstaterne – som i løsning 2 – vil kunne vælge at deltage, nemlig ved at:

- a) gøre det muligt for EU-borgere og tredjelandsstatsborgere at oprette deres digitale rejselegitimation på grundlag af eksisterende rejседokumenter, der opfylder ICAO-kravene
- b) give dem mulighed for at anvende digital rejselegitimation til at passere de ydre grænser i de medlemsstater, der vælger at indføre digital rejselegitimation, inden idriftsættelsen af den centrale tekniske EU-løsning
- c) give dem mulighed for at anvende digital rejselegitimation til at passere de ydre grænser i alle medlemsstater, når den tekniske løsning for hele EU er klar.

Den foretrukne løsning har overordnet set den mest positive virkning til støtte for målene om at:

- 1) øge sikkerheden i Schengenområdet og gøre forvaltningen af de ydre grænser mere effektiv
- 2) tilbyde de enkelte rejsende en mere gnidningsløs grænsepassage.

Dette skyldes hovedsagelig medlemsstaternes eventuelle "dobbelte" forpligtelse til at give enkeltpersoner mulighed for at have digital rejselegitimation og for rent faktisk at anvende den til at passere grænserne, hvilket forventes at føre til den størst mulige anvendelse af digital rejselegitimation blandt alle løsningerne. Herved sættes myndighederne på den mest effektive måde i stand til at foretage forudgående kontrol og forhåndsgodkende rejsende, samtidig med at alle rejsende (med et rejседokument med en chip) gives mulighed for at vælge at deltage.

En standardisering af digital rejselegitimation og anvendelsen heraf med henblik på forvaltning af de ydre grænser på tværs af medlemsstaterne vil også give yderligere fordele. Det kan øge effektiviteten for transportvirksomheder på frivillig basis, da de kan integrere digital rejselegitimation i deres nuværende arbejdsgange. EU-borgerne gives desuden mulighed for at anvende digital rejselegitimation i andre situationer, idet der vil kunne oprettes en elektronisk attribut til EU's digitale identitetstegnebog, der kan anvendes til f.eks. at dokumentere ens identitet inden for EU eller endda i udlandet, hvis det accepteres af tredjelande.

Med den foretrukne løsning lægges der en begrænset byrde på de nationale myndigheder, som opvejes af foranstaltningernes forventede positive virkning. Dette består i at gøre ind- og udrejsekontrollen mere effektiv og samtidig bedre udnytte ressourcerne på lokalt plan, så der f.eks. kan fokuseres på risikoanalyser, patruljering og andre opgaver. Den foretrukne løsning består hovedsagelig i at forbedre de eksisterende bestemmelser i stedet for at indføre nye forpligtelser, navnlig ved at muliggøre "ind- og udrejsekontrol forud for ankomsten" og "forhåndsgodkendelse" af passagerer, inden de ankommer til grænseovergangsstedet. De endelige fordele afhænger af udbredelsen af digital rejselegitimation, idet der af konsekvensanalyserapporten fremgår yderligere oplysninger og scenariebaserede evalueringer.

Forpligtelsen til at give rejsende mulighed for at anvende digital rejselegitimation til passage af de ydre grænser vil skabe én byrde, navnlig: opbygning af en teknisk integrationsløsning, der gør det muligt at behandle digital rejselegitimation i de nationale grænseforvaltningssystemer.

Da ICAO's standard for digital rejselegitimation ligner eksisterende rejsedokumenter, bør integrationen af denne standard ikke være særlig kompleks eller dyr. De medlemsstater, der deltager i pilotprojekter vedrørende digital rejselegitimation, har anslået en sådan integration til at koste mellem 300 000 og 700 000 EUR pr. land. Desuden kan det være nødvendigt at øge serverkapaciteten afhængigt af landet og de nøjagtige grænseovergangssteder, hvilket kan beløbe sig til 250 000 EUR pr. land.

For at tage hensyn til ændringer i nationale systemer, forskelle i teknologisk modenhed og kapacitet samt give mulighed for rimelige generelle omkostninger anslås det, at det i gennemsnit kræver 2 mio. EUR pr. medlemsstat for at implementere digital rejselegitimation ved deres ydre grænser.

EU-institutionernes omkostninger er begrænset til de omkostninger, som af afholdes af eu-LISA med henblik på udvikling, drift og vedligeholdelse af det centrale EU-system til oprettelse af digital rejselegitimation på grundlag af et eksisterende fysisk rejsedokument og til indgivelse af denne digitale rejselegitimation (sammen med de nødvendige rejseoplysninger) til den ansvarlige myndighed. eu-LISA har anslået engangsomkostningerne til udvikling og drift af en sådan applikation til 55,6 mio. EUR (frem til 2030) og en årlig udgift på 6,2 mio. EUR om året til dens vedligeholdelse fra 2030.

- **Målrettet regulering og forenkling**

Ifølge Kommissionens program for målrettet og effektiv regulering (REFIT) bør alle initiativer, som har til formål at ændre den eksisterende EU-lovgivning, sigte mod at forenkle og nå de anførte politiske mål mere effektivt (dvs. mindske unødige reguleringsrelaterede omkostninger). Selv om dette forslag til forordning ikke har været en del af Refitordningen, vil det reducere de samlede administrative omkostninger for de nationale myndigheder, når de foretager ind- og udrejsekontrol, således som det fremgår af konsekvensanalysen.

Der er ingen direkte indvirkning på SMV'er. På trods af tidsbesparelser for rejsende, herunder forretningsfolk, er enhver indirekte indvirkning på SMV'er, som disse personer måske rejser på vegne af, for usikker til at kunne måles og i bedste fald ubetydelig.

- **Grundlæggende rettigheder**

Forslaget har en positiv indvirkning på den grundlæggende ret til fri bevægelighed og ophold i henhold til artikel 45 i EU's charter om grundlæggende rettigheder, idet de personer, der har ret til fri bevægelighed, gives mulighed for at oprette digital rejselegitimation, der er baseret på deres fysiske pas, hvilket vil gøre det lettere for dem at udøve deres ret.

Forslaget har ingen konsekvenser for beskyttelsen af de grundlæggende rettigheder.

Hvad angår beskyttelsen af personoplysninger, behandler grænsemyndighederne allerede personoplysninger for alle personer, der passerer de ydre grænser, og det samme gælder de myndigheder, der er ansvarlige for udstedelse af rejsedokumenter. Den mængde og de kategorier af personoplysninger, som i øjeblikket behandles i forbindelse med grænsekontrol og udstedelse af dokumenter i henhold til EU-retten og national ret, berøres ikke af dette forslag.

Kun tidselementet (dvs. det tidspunkt, hvor oplysningerne behandles) ændres, da grænsemyndighederne på forhånd vil kunne foretage de fleste af de samme kontroller, som i

øjeblikket foretages, når den rejsende ankommer til grænseovergangsstedet. Hvis en rejsende anvender EU's digitale rejseapp til at oprette sin digitale rejselegitimation på grundlag af sit eksisterende fysiske rejsedokument, vil appen automatisk kontrollere vedkommendes identitet i tillæg til identitetskontrollen ved det fysiske grænseovergangssted.

På den anden side vil datakvaliteten blive forbedret, hvis de rejsende kan anvende digital rejselegitimation til rejseformål, frem for at oplysningerne vil skulle angives manuelt, idet der her kan opstå fejl, som i sidste ende kan føre til øgede behandlingstider, sanktioner eller endda nægtelse af indrejse.

På trods af anvendelsen af en central teknisk EU-løsning til oprettelse og indgivelse af digital rejselegitimation, der er baseret på EU-pas eller pas udstedt af tredjelande, vil den digitale rejselegitimation ikke blive lagret centralt. Forslaget indeholder ikke bestemmelser om oprettelse af en ny database. Så snart den digitale rejselegitimation oprettes/afledes ud fra et eksisterende rejsedokument, vil det blive lagret på indehaverens mobile enhed. De registrerede har derfor fortsat kontrol over deres egne oplysninger, og de vælger selv, om og hvornår de vil anvende dem. Hvis personen vælger at anvende digital rejselegitimation med henblik på forudgående kontrol og en lettere rejse, kan vedkommende via den app, der er udviklet og drives af eu-LISA, indgive den til de ansvarlige myndigheder.

eu-LISA og de nationale myndigheder bør anvende passende sikkerhedsforanstaltninger såsom kryptering af personoplysninger og cybersikkerhedsforanstaltninger for at forhindre datalækage og brud på datasikkerheden og beskytte mod cyberangreb og softwareapplikationer, der udfører automatiserede opgaver.

For at anvende digital rejselegitimation skal den digitale rejselegitimation, som brugeren indgiver, midlertidigt lagres i en lokal database i den ansvarlige medlemsstat. Denne midlertidige database eller dette midlertidige galleri vil blive udfyldt med de ansigtsbilleder, der er indeholdt i den indgivne digitale rejselegitimation. Dette er nødvendigt for at foretage en biometrisk matching af den rejsende med den indgivne digitale rejselegitimation, når vedkommende møder op ved grænseovergangsstedet.

Dette indebærer "en til få"-matching med henblik på at kontrollere den pågældendes identitet i modsætning til den biometriske "en til mange"-matchning, der er nødvendig for at identificere en person. Efter ind- og udrejsekontrollen bør oplysningerne slettes fra den midlertidige database, hvilket i øjeblikket også sker ved læsning af chipdata fra fysiske rejsedokumenter i forbindelse med ind- og udrejsekontrol.

Da anvendelsen af digital rejselegitimation er frivillig for rejsende, vil de – ud over at der er retsgrundlag i henhold til både EU-retten og national ret for behandling af rejsendes personoplysninger med henblik på ind- og udrejsekontrol – aktivt skulle give deres samtykke til behandling af deres oplysninger og til midlertidig lagring af den digitale rejselegitimation i den lokale database. De kan til enhver tid tilbagekalde deres samtykke, uden at det berører deres ret til at rejse på tværs af grænserne.

Selv om EU-rejsedokumenter og visse tredjelandsrejsedokumenter indeholder indehaverens fingeraftryksoplysninger, er fingeraftryk ikke medtaget i digital rejselegitimation. Dette er i overensstemmelse med ICAO's tekniske specifikation for digital rejselegitimation.

Hvad angår indvirkningen på andre grundlæggende rettigheder end retten til privatlivets fred og beskyttelsen af personoplysninger, vil forslaget ikke have nogen negativ indvirkning på beskyttelsen af de grundlæggende rettigheder. Da det vil være frivilligt at anvende digital rejselegitimation, overholdes principperne om ikkeforskelsbehandling og inklusivitet.

Ethvert muligt negativt resultat med tilknytning til anvendelsen af digital rejselegitimation, som f.eks. fører til nægtelse af indrejse, brud på datasikkerheden eller ulovlig anvendelse, vil være underlagt de eksisterende og gældende retsmidler i henhold til EU-retten og national ret.

Forslaget overholder de grundlæggende rettigheder og principperne i EU's charter om grundlæggende rettigheder.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Dette forslag vil have virkninger for eu-LISA's budget og personalebehov og hovedsagelig engangsomkostninger for medlemsstaternes grænsemyndigheder.

For så vidt angår eu-LISA anslås det, at der er behov for et yderligere budget på ca. 49,5 mio. EUR (6 mio. EUR under det nuværende 7-årige EU-budget, den "flerårige finansielle ramme") og 20 fuldtidsækvivalenter til udvikling af EU's digitale rejseapp og til udførelse af eu-LISA's opgaver i overensstemmelse med forordningen om eu-LISA og nærværende forslag.

Disse omkostninger og fuldtidsækvivalenter dækker alle aktiviteter: forberedende aktiviteter, erhvervelse af software og hardware, analyse og design, udvikling og afprøvning, forberedelse af datacentre, licensudgifter, drift og vedligeholdelse.

Selv om det ikke er muligt præcist at fastslå omkostningerne i forbindelse med gennemførelsen af dette forslag, anslås det, at engangsinvesteringen for hvert land beløber sig til ca. 2 mio. EUR. Dette omfatter:

- forøgelse af server- og lagringskapacitet til midlertidig lagring af digital rejselegitimation indgivet af rejsende (250 000 EUR)
- udvikling af en sikker forbindelse til rejserouteren, der muliggør integration i eksisterende nationale grænseforvaltningssystemer (300 000-700 000 EUR)
- opgraderinger eller indkøb af hardware til behandling af digital rejselegitimation og til støtte for ansigtsgenkendelse og uddannelse af personale (30 000 EUR).

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Kommissionen vil sikre, at der er truffet de nødvendige foranstaltninger til at overvåge, hvordan de foreslåede foranstaltninger fungerer, og evaluere dem i forhold til de vigtigste politiske mål. Fem år efter begyndelsen af aktiviteterne i forslaget til forordning og idriftsættelsen af EU's digitale rejseapp, der skal udvikles og drives af eu-LISA, forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet med en vurdering af gennemførelsen af forordningen og dens merværdi, herunder eventuelle direkte eller indirekte indvirkninger på relevante grundlæggende rettigheder.

Da det vil være obligatorisk for de kompetente myndigheder at tillade rejsende at anvende digital rejselegitimation til at rejse på tværs af grænserne, når den fælles tekniske EU-løsning er idriftsat, vil der være mulighed for et samlet overblik over de rejsendes anvendelse af digital rejselegitimation, merværdien heraf i form af øget sikkerhed og lettere rejser samt eventuelle ulemper.

eu-LISA's indsamling af statistiske oplysninger vil desuden give Kommissionen pålidelige data om antallet af brugere, rejsevaner og andre nyttige oplysninger med henblik på at videreudvikle processerne til gavn for både rejsende og medlemsstaternes myndigheder.

Den praktiske vejledning for grænsevagter²⁹ bør ajourføres for at tage højde for ændringerne i de retlige rammer og udstikke relevante retningslinjer/anbefalinger til fordel for de nationale myndigheder om implementeringen af digital rejselegitimation i forbindelse med forvaltningen af de ydre grænser.

Endelig vil gennemførelsen af foranstaltningerne i dette forslag, herunder databeskyttelsesaspekter, blive overvåget og evalueret inden for rammerne af Schengenevaluerings- og overvågningsmekanismen³⁰.

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

Artikel 1 omhandler indførelsen af en applikation til elektronisk indgivelse af rejseoplysninger ("EU's digitale rejseapp") samt dennes genstand og anvendelsesområde.

I artikel 2 fastlægges definitionerne med henblik på denne forordning.

I artikel 3 fastsættes den generelle struktur for EU's digitale rejseapp, herunder formålet med hver af dens tekniske komponenter.

I artikel 4 fastsættes de generelle regler for oprettelse og anvendelse af digital rejselegitimation i EU's digitale rejseapp, herunder muligheden for at anvende tidligere oprettet digital rejselegitimation, der kan lagres i den pågældendes persons digitale identitetstegnebog.

I artikel 5 fastsættes de rejseoplysninger, som de rejsende via EU's digitale rejseapp kan indgive til grænsemyndigheden. Ud over den digitale rejselegitimation er der behov for oplysninger til støtte for ind- og udrejsekontrollen og forhåndsgodkendelsen.

I artikel 6 fastsættes reglerne for overførsel af rejseoplysninger til de ansvarlige grænsemyndigheder samt de nødvendige ordninger for medlemsstaternes udpegelse af ansvarlige myndigheder og for meddelelsen heraf.

I artikel 7 fastsættes reglerne for behandling af personoplysninger samt den dataansvarliges og databehandlerens rolle med henblik på behandling af personoplysninger indgivet via EU's digitale rejseapp.

I artikel 8 fastsættes reglerne for udvikling, drift og vedligeholdelse af EU's digitale rejseapp og eu-LISA's deraf følgende forpligtelser.

I artikel 9 fastsættes medlemsstaternes forpligtelser til at sikre, at de kan modtage oplysninger indgivet via EU's digitale rejseapp.

²⁹ Bilag til Kommissionens henstilling om en fælles "Praktisk vejledning for grænsevagter" til brug for medlemsstaternes kompetente myndigheder ved udøvelse af grænsekontrol af personer og om erstatning af henstilling C(2006) 5186 af 6. november 2006 (C(2019) 7131 final).

³⁰ Rådets forordning (EU) 2022/922 af 9. juni 2022 om indførelse og anvendelse af en evaluerings- og overvågningsmekanisme til kontrol af anvendelsen af Schengenreglerne og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1053/2013 (EUT L 160 af 15.6.2022, s. 1).

Artikel 10 omhandler en oplysningskampagne til oplysning af offentligheden om digital rejselegitimation og anvendelsen af EU's digitale rejseapp.

I artikel 11 fastsættes reglerne for så vidt angår eu-LISA's og medlemsstaternes omkostninger i forbindelse med deres forpligtelser, jf. henholdsvis artikel 8 og 9.

Artikel 12 indeholder bestemmelser om ændring af forordning (EF) nr. 2252/2004 for at fastsætte den tekniske standard for digital rejselegitimation og ansøgenes mulighed for at anmode om digital rejselegitimation.

Artikel 13 indeholder bestemmelser om ændring af forordning (EU) 2016/399 for så vidt angår udførelsen af ind- og udrejsekontrol samt den yderligere brug af selvbetjeningsystemer og EU's digitale rejseapp med henblik herpå.

Artikel 14 indeholder ændringerne af forordning (EU) 2018/1726 for så vidt angår eu-LISA's opgaver i forbindelse med EU's digitale rejseapp.

Artikel 15-20 indeholder de endelige bestemmelser i denne forordning om vedtagelse af gennemførelsesretsakter, overvågning og evaluering af denne forordning samt dens ikrafttræden og anvendelse.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING**om en applikation til elektronisk indgivelse af rejseoplysninger ("EU's digitale rejseapp") og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 og (EU) 2018/1726 og Rådets forordning (EF) nr. 2252/2004 for så vidt angår anvendelsen af digital rejselegitimation**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 77, stk. 2, litra b) og d),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Gennemførelsen af effektiv ind- og udrejsekontrol ved de ydre grænser bidrager til et velfungerende område uden kontrol ved de indre grænser ("Schengenområdet") og til Unionens indre sikkerhed. Medtagelsen i rejsedokumenter, som medlemsstaterne udsteder, af et lagringsmedium (chip), der indeholder et ansigtsbillede af indehaveren, i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 2252/2004³¹ og forordning (EU) 2019/1157³² samt ikrafttrædelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 562/2006³³ har i væsentlig grad bidraget til høje sikkerhedsstandarder og en robust forvaltning af de ydre grænser. Ind- og udrejsekontrol, der udføres i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399³⁴, har til formål på pålidelig vis at identificere rejsende, forebygge trusler mod medlemsstaternes indre sikkerhed, offentlige orden, folkesundhed og internationale forbindelser og bekæmpe irregulær migration under overholdelse af de grundlæggende rettigheder.

³¹ Rådets forordning (EF) nr. 2252/2004 af 13. december 2004 om standarder for sikkerhedselementer og biometriske identifikatorer i pas og rejsedokumenter, som medlemsstaterne udsteder (EUT L 385 af 29.12.2004, s. 1).

³² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1157 af 20. juni 2019 om styrkelse af sikkerheden af unionsborgeres identitetskort og af opholdsdokumenter, der udstedes til unionsborgere og deres familiemedlemmer, som udøver deres ret til fri bevægelighed (EUT L 188 af 12.7.2019, s. 67, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1157/oj>).

³³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 562/2006 af 15. marts 2006 om indførelse af en fællesskabskodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks) (EUT L 105 af 13.4.2006, s. 1).

³⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 af 9. marts 2016 om en EU-kodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks) (EUT L 77 af 23.3.2016, s. 1).

- (2) Da kontrollen af rejsedokumenter og udførelsen af ind- og udrejsekontrol i dag alene bygger på fysiske rejsedokumenter og fysisk interaktion, har medlemsstaternes grænsemyndigheder ikke mulighed for på afstand at verificere ægtheden og integriteten af rejsedokumenter og foretage den relevante kontrol i databaser, inden de rejsende ankommer til det fysiske grænseovergangssted, dog med undtagelse af flypassagerer, for hvem der er fremsendt og behandlet forhåndsinformation om passagerer. I betragtning af det stigende antal rejsende på tværs af Schengenområdet ydre grænser samt idriftsættelsen af ind- og udrejsesystemet, der blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2226³⁵, som kræver, at de tredjelandstatsborgere, som forordningen finder anvendelse på, skal fremlægge yderligere oplysninger som led i ind- og udrejsekontrollen, er det af afgørende betydning at stille sikre tekniske løsninger til rådighed for grænsemyndigheder, så de kan foretage den relevante kontrol, inden de rejsende ankommer til grænseovergangsstederne.
- (3) De gældende retlige rammer for rejsedokumenter og ind- og udrejsekontrol, der navnlig består af forordning (EF) nr. 2252/2004, (EU) XXXX/XXXX³⁶ [COM(2024) 316 final] og (EU) 2016/399, giver ikke mulighed for at anvende oplysninger, der er lagret i rejsedokumenters lagringsmedium, til at foretage en sådan forudgående ind- og udrejsekontrol og forhåndsgodkende rejsende eller anvende disse oplysninger til andre formål. Som følge af den seneste udvikling på internationalt plan, navnlig i forbindelse med det standardiseringsarbejde, der er udført inden for rammerne af Organisationen for International Civil Luftfart (ICAO), og hvad angår kapaciteten og pålideligheden af ansigtsgenkendelse, er denne teknologi tilgængelig og imødekommer opfordringerne til at gøre det lettere at rejse på tværs af grænserne, samtidig med at der sikres et højt sikkerhedsniveau under fuld overholdelse af de grundlæggende rettigheder, herunder retten til privatlivets fred og beskyttelse af personoplysninger.
- (4) Derfor bør de gældende retlige rammer ajourføres for at sikre, at både rejsende og grænsemyndigheder kan drage fordel af en mere effektiv ind- og udrejsekontrol ved hjælp af såkaldt digital rejselegitimation, dvs. en digital repræsentation af personens identitet, der er afledt af oplysningerne lagret i lagringsmediet (chip) på et rejsedokument (dvs. pas eller EU-identitetskort), og som kan valideres, hvilket i sidste ende fører til kortere vente- og behandlingstider ved grænseovergangssteder og forbedrer myndighedernes kapacitet til at screene rejsende på forhånd, planlægge og forvalte ressourcer og fokusere på rejsende med en højere risikoprofil.
- (5) For at nå målene i denne forordning bør den gælde for personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, samt tredjelandstatsborgere.

³⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2226 af 30. november 2017 om oprettelse af et ind- og udrejsesystem til registrering af ind- og udrejseoplysninger og oplysninger om nægtelse af indrejse vedrørende tredjelandstatsborgere, der passerer medlemsstaternes ydre grænser, om fastlæggelse af betingelserne for adgang til ind- og udrejsesystemet til retshåndhævelsesformål og om ændring af konventionen om gennemførelse af Schengenaf-talen og forordning (EF) nr. 767/2008 og (EU) nr. 1077/2011 (EUT L 327 af 9.12.2017, s. 20, ELI: ...).

³⁶ Rådets forordning (EU) XXXX/XXXX af XXX om styrkelse af sikkerheden af unionsborgeres identitetskort og af opholdsdokumenter, der udstedes til unionsborgere og deres familiemedlemmer, som udøver deres ret til fri bevægelighed (EUT L XX, XXX, s. X, ELI: XXX).

- (6) For at opnå en ensartet tilgang på EU-plan og maksimere fordelene ved at gøre det lettere at rejse samt opnå stordriftsfordele bør der fastlægges en fælles teknisk løsning til indgivelse af elektroniske rejseoplysninger, frem for at hver enkelt medlemsstat udvikler sin egen løsning. Denne applikation til elektronisk indgivelse af rejseoplysninger ("EU's digitale rejseapp") bør bestå af en brugervenlig mobilapp, en back-end-valideringstjeneste, der kan verificere ægtheden og integriteten af rejsedokumenter og matche brugerens ansigtsbillede med det billede, der er lagret i rejsedokumentets chip, samt en teknisk komponent til sikker overførsel af rejseoplysninger fra applikationen til den modtagende myndighed ("rejserouteren"). På længere sigt bør EU's digitale rejseapp udvikles med nye funktioner med henblik på at oprette en samlet one-stop-shop-applikation på EU-plan til støtte for forvaltningen af de ydre grænser.
- (7) EU's digitale rejseapp bør gøre det muligt for rejsende at oprette digital rejselegitimation til brug én eller flere gange og til at hente digital rejselegitimation, der allerede er oprettet. Af hensyn til sikkerheden og for at bekæmpe identitetsbedrageri bør back-end-valideringstjenesten for EU's digitale rejseapp, inden der oprettes digital rejselegitimation, kunne verificere ægtheden og integriteten af rejsedokumentet samt verificere, at brugeren er den retmæssige indehaver af rejsedokumentet, ved at sammenligne det ansigtsbillede, der er lagret i rejsedokumentets chip, med det ansigtsbillede, der tages af brugeren på stedet. Digital rejselegitimation til brug flere gange bør kunne lagres i brugerens europæiske digitale identitetstegnebog, som skal opfylde bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 910/2014³⁷. Personer, der ikke er i besiddelse af en europæisk digital identitetstegnebog oprettet ved nævnte forordning, bør kunne lagre deres digitale rejselegitimation lokalt i mobilappen.
- (8) Til støtte for udførelsen af forudgående ind- og udrejsekontrol af personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, når de er underlagt denne kontrol, og for forhåndsgodkendelsen af tredjelandstatsborgere bør rejsende, der anvender digital rejselegitimation, også angive visse relevante rejseoplysninger, f.eks. det planlagte tidspunkt for passagen af grænsen og den medlemsstat, hvor den ydre grænse passeres. Sådanne oplysninger bør begrænses til, hvad der er nødvendigt for at foretage ind- og udrejsekontrol, bl.a. til støtte for kontrollen af, om indrejsebetingelserne er opfyldt.
- (9) Rejserouteren bør overføre de rejseoplysninger, som den rejsende har indgivet, til grænsemyndighederne med henblik på forudgående ind- og udrejsekontrol og forhåndsgodkendelse. Medlemsstaterne bør derfor forpligtes til at udpege de grænsemyndigheder, der er bemyndiget til at modtage sådanne oplysninger.
- (10) Oprettelsen, indgivelsen og anvendelsen af digital rejselegitimation med henblik på udførelse af ind- og udrejsekontrol påvirker retten til privatlivets fred og beskyttelsen af personoplysninger. For fuldt ud at overholde de rejsendes grundlæggende rettigheder bør der indføres passende begrænsninger og garantier. Alle oplysninger, som de rejsende indgiver til grænsemyndighederne forud for rejsen, navnlig

³⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 910/2014 af 23. juli 2014 om elektronisk identifikation og tillidstjenester til brug for elektroniske transaktioner på det indre marked og om ophævelse af direktiv 1999/93/EF (EUT L 257 af 28.8.2014, s. 73).

personoplysninger, bør begrænses til, hvad der er nødvendigt og står i et rimeligt forhold til de mål om at øge sikkerheden, gøre det lettere at rejse og sikre et velfungerende Schengenområde, der forfølges med denne forordning. Det bør garanteres, at behandlingen af oplysninger i henhold til denne forordning ikke fører til nogen form for forskelsbehandling. Ingen personoplysninger bør lagres på EU-plan ud over den fase, der er nødvendig for, at de kan indgives til grænsemyndigheden.

- (11) Rejsende bør frit kunne vælge, om de vil anvende digital rejselegitimation eller et fysisk rejsedokument til ind- og udrejsekontrol, og de bør til enhver tid kunne trække deres samtykke til behandling af deres personoplysninger tilbage, uden at det berører deres ret til at passere de ydre grænser. Enhver behandling af personoplysninger i henhold til denne forordning bør foretages under overholdelse af bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679³⁸ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725³⁹ inden for deres respektive anvendelsesområder.
- (12) For at sikre overholdelse af den grundlæggende ret til privatlivets fred og beskyttelse af personoplysninger og fremme juridisk klarhed bør det fastlægges, hvem der er dataansvarlig, og hvem der er databehandler. For at sikre tilstrækkelige garantier og tilstrækkelig sikkerhed bør al kommunikation mellem rejserouteren og den kompetente myndighed beskyttes ved hjælp af stærke krypteringsmetoder, således at eventuelle brud på datasikkerheden ikke indebærer videregivelse af data, der kan spores tilbage til en person. Medlemsstaterne bør også tilbyde grænsemyndighederne passende uddannelse, der omfatter datasikkerheds- og databeskyttelsesaspekter, inden behandlingen af oplysninger, der overføres via EU's digitale rejseapp.
- (13) Den Europæiske Unions Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store IT-Systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed (eu-LISA), som blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1726⁴⁰, bør være ansvarligt for udviklingen og vedligeholdelsen af EU's digitale rejseapp. eu-LISA bør derfor træffe de nødvendige foranstaltninger vedrørende den operationelle forvaltning af EU's digitale rejseapp, herunder udvikling og overvågning af systemet og rapportering i forbindelse hermed. Inden idriftsættelsen af EU's digitale rejseapp bør eu-LISA i samarbejde med de relevante myndigheder foretage en test i

³⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj>).

³⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj>).

⁴⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1726 af 14. november 2018 om Den Europæiske Unions Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store IT-Systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed (eu-LISA) og om ændring af forordning (EF) nr. 1987/2006 og Rådets afgørelse 2007/533/RIA og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1077/2011 (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 99).

overensstemmelse med de tekniske specifikationer. eu-LISA bør også indsamle statistikker om anvendelsen af EU's digitale rejseapp.

- (14) Selv om eu-LISA bør være ansvarligt for den overordnede udvikling, drift og vedligeholdelse af EU's digitale rejseapp, herunder rejserouteren, der overfører rejseoplysningerne til de kompetente myndigheder, bør hver enkelt medlemsstat være ansvarlig for på nationalt plan at sikre en sikker forbindelse i sit nationale system til at modtage rejseoplysningerne, herunder for udviklingen, driften og vedligeholdelsen af forbindelsen. Medlemsstaterne bør også være ansvarlige for forvaltningen af og ordningerne for adgang til rejseoplysninger for behørigt bemyndigede medarbejdere ved grænsemyndighederne.
- (15) For at øge offentlighedens bevidsthed om digital rejselegitimation og fremme udbredelsen af dens anvendelse bør Kommissionen sammen med eu-LISA, Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning og de nationale grænsemyndigheder gennemføre oplysningskampagner om målene for og anvendelsen og andre vigtige aspekter, herunder om databeskyttelse og datasikkerhed, af EU's digitale rejseapp.
- (16) I betragtning af Unionens interesser bør eu-LISA's omkostninger i forbindelse med udførelsen af dets opgaver i henhold til nærværende forordning og forordning (EU) 2018/1726 med hensyn til udviklingen, driften, vedligeholdelsen og den overordnede forvaltning af EU's digitale rejseapp afholdes over Unionens budget. Medlemsstaterne bør fortsat være ansvarlige for de omkostninger, der påløber på nationalt plan med hensyn til udviklingen, driften og vedligeholdelsen af den sikre forbindelse til modtagelse af de rejseoplysninger, der overføres via rejserouteren.
- (17) eu-LISA bør regelmæssigt aflægge rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om fremskridtene med hensyn til udformningen og udviklingen af EU's digitale rejseapp, herunder om omkostninger, finansielle virkninger og eventuelle tekniske problemer og risici, der kan opstå. Der bør forelægges en særskilt rapport for Europa-Parlamentet og Rådet, når EU's digitale rejseapp er færdigudviklet.
- (18) Eftersom eu-LISA bør udforme, udvikle, hoste og forestå den tekniske forvaltning af EU's digitale rejseapp, er det nødvendigt at ændre forordning (EU) 2018/1726 ved at tilføje de nødvendige opgaver.
- (19) For at fastsætte en EU-standardspecifikation for digital rejselegitimation, der er baseret på rejsedokumenter, er det nødvendigt at ændre forordning (EF) nr. 2252/2004. For at fremme udbredelsen af digital rejselegitimation bør ansøgere, når de ansøger om eller fornyer et rejsedokument, have mulighed for at anmode om, at den kompetente myndighed udsteder tilsvarende digital rejselegitimation sammen med det fysiske dokument. Indehavere af gyldige rejsedokumenter bør også kunne oprette digital rejselegitimation på grundlag af deres eksisterende fysiske rejsedokument. Digital rejselegitimation bør også kunne lagres i den europæiske digitale identitetstegnebog.
- (20) For at sikre en konsekvent tilgang på internationalt plan og global interoperabilitet mellem digital rejselegitimation bør de ajourførte retlige rammer så vidt muligt baseres på de relevante internationale standarder og praksisser, som der er opnået enighed om inden for rammerne af ICAO.
- (21) Selv om anvendelsen af digital rejselegitimation bør være frivillig for rejsende, bør alle medlemsstater – for at nå målene om at øge sikkerheden i hele Schengenområdet, gøre det lettere at rejse og nå et minimum af digital modenhed blandt alle

medlemsstater med hensyn til grænseforvaltning – være forpligtet til at tillade rejsende at anvende digital rejselegitimation til at passere de ydre grænser, når EU's digitale rejseapp er idriftsat. Inden da kan medlemsstaterne i overensstemmelse med det ensartede format udvikle nationale løsninger for brug af digital rejselegitimation til ind- og udrejsekontrol.

- (22) For yderligere at fremskynde procedurene og reducere den samlede tid, der tilbringes ved grænseovergangssteder, bør tredjelandstatsborgere, der er omfattet af ind- og udrejseapp, have mulighed for at anvende EU's digitale rejseapp til at forhåndsregistrere visse oplysninger, som er nødvendige for grænsepassagen. Hvad angår tredjelandstatsborgere, hvis oplysninger endnu ikke er registreret i ind- og udrejseapp, bør medlemsstaterne som alternativ til henvisning af tredjelandstatsborgere til en grænsevagt med henblik på fysisk identitetskontrol have mulighed for at anvende effektive og forholdsmæssige tekniske foranstaltninger, herunder selvbetjeningssystemer og elektronisk paskontrol, til identitetskontrol, så længe den fysiske kontrol er af stikprøvekarakter, og så længe den alternative kontrol ikke kun er baseret på EU's digitale rejseapp.
- (23) Kommissionen bør fem år efter idriftsættelsen af EU's digitale rejseapp foretage en evaluering af appen og dens anvendelse og udarbejde en rapport, herunder henstillinger, der skal forelægges for Europa-Parlamentet, Rådet, Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse og Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder. I evalueringen og rapporten bør der ses nærmere på, hvordan målene i denne forordning er blevet opfyldt, og hvordan de grundlæggende rettigheder i givet fald er blevet påvirket.
- (24) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af nærværende forordning bør Kommissionen for så vidt angår den tekniske standard for digital rejselegitimation, den tekniske arkitektur og de tekniske specifikationer for EU's digitale rejseapp og afprøvningen heraf, indsamlingen af statistikker, idriftsættelsen af EU's digitale rejseapp og måden, hvorpå der foretages kontrol af rejsedokumenter og digital rejselegitimation, tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011⁴¹.
- (25) Nærværende forordning bør ikke berøre muligheden for i henhold til EU-retten eller national lovgivning at fastsætte bestemmelser om anvendelse af digital rejselegitimation til andre formål end ind- og udrejsekontrol, forudsat at den pågældende nationale lovgivning er i overensstemmelse med EU-retten.
- (26) Målene for denne forordning, navnlig at øge sikkerheden og gøre det lettere at rejse i forbindelse med forvaltning af de ydre grænser, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af deres iboende grænseoverskridende karakter bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske

⁴¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

- (27) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Inden seks måneder efter, at Rådet har truffet foranstaltning om denne forordning til udbygning af Schengenreglerne, træffer Danmark afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre denne forordning i sin nationale lovgivning, jf. artikel 4 i protokollen.
- (28) Denne forordning udgør ikke en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, som Irland deltager i, jf. Rådets afgørelse 2002/192/EF⁴²; Irland deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.
- (29) For så vidt angår Island og Norge, udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne⁴³, der henhører under det område, som er nævnt i artikel 1, litra A, i Rådets afgørelse 1999/437/EF⁴⁴.
- (30) For så vidt angår Schweiz, udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne⁴⁵, der henhører under det område, som er nævnt i artikel 1, litra A, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/146/EF⁴⁶.
- (31) For så vidt angår Liechtenstein, udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af

⁴² Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne (EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20).

⁴³ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36.

⁴⁴ Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til den aftale, som Rådet for Den Europæiske Union har indgået med Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengenreglerne (EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31).

⁴⁵ EUT L 53 af 27.2.2008, s. 52.

⁴⁶ Rådets afgørelse 2008/146/EF af 28. januar 2008 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne (EUT L 53 af 27.2.2008, s. 1).

Schengenreglerne⁴⁷, der henhører under det område, som er nævnt i artikel 1, litra A, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2011/350/EU⁴⁸.

- (32) For så vidt angår Cypern, udgør denne forordning en retsakt, der bygger på, eller som på anden måde har tilknytning til, Schengenreglerne, jf. artikel 3, stk. 1, i tiltrædelsesakten af 2003.
- (33) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 42, stk. 1, i forordning (EU) 2018/1725 og afgav en udtalelse den [XX]⁴⁹
-

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Ved nærværende forordning indføres der en applikation til elektronisk indgivelse af rejseoplysninger ("EU's digitale rejseapp") til:
 - (a) oprettelse af digital rejselegitimation som defineret i artikel 2, nr. 31), i forordning (EU) 2016/399
 - (b) indlæsning af selvangivne rejseoplysninger
 - (c) sikker indgivelse af digital rejselegitimation og selvangivne rejseoplysninger til den kompetente myndighed med henblik på at gøre det lettere at rejse og foretage ind- og udrejsekontrol af personer, jf. artikel 8, stk. 2g), og artikel 8, stk. 3), litra j), i forordning (EU) 2016/399.
2. Ved nærværende forordning fastsættes betingelserne for udvikling, drift og vedligeholdelse af EU's digitale rejseapp.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- (a) "ind- og udrejsekontrol": kontrol som defineret i artikel 2, nr. 11), i forordning (EU) 2016/399

⁴⁷ EUT L 160 af 18.6.2011, s. 21.

⁴⁸ Rådets afgørelse 2011/350/EU af 7. marts 2011 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, navnlig for så vidt angår afskaffelsen af kontrollen ved de indre grænser og personbevægelser (EUT L 160 af 18.6.2011, s. 19).

⁴⁹ [EUT C...].

- (b) "personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten": personer som defineret i artikel 2, nr. 5), i forordning (EU) 2016/399
- (c) "tredjelandstatsborger": personer som defineret i artikel 2, nr. 6), i forordning (EU) 2016/399
- (d) "rejserouter": den tekniske komponent, der er omhandlet i artikel 5.

Artikel 3

Generel opbygning af EU's digitale rejseapp

EU's digitale rejseapp består af:

- (a) en mobilapp, der gør det muligt at oprette digital rejselegitimation til brug én eller flere gange og indlæse selvangivne rejseoplysninger
- (b) en back-end-valideringstjeneste, der sikrer bekræftelse af ægtheden og integriteten af oplysningerne i chippen eller den digitale rejselegitimation ved hjælp af tilgængelige certifikater og, hvor det er relevant, matchning af brugerens ansigtsbillede med rejsedokumentet eller den digitale rejselegitimation
- (c) en rejserouter, der sikrer sikker og krypteret kommunikation mellem mobilappen og den modtagende myndighed.

Artikel 4

Oprettelse og anvendelse af digital rejselegitimation

1. Personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, og som er i besiddelse af et af nedenstående rejsedokumenter, kan anvende EU's digitale rejseapp til at oprette digital rejselegitimation, der er baseret på det pågældende rejsedokument, til brug én eller flere gange:
 - (a) et rejsedokument udstedt i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 2252/2004
 - (b) et identitetskort udstedt i overensstemmelse med forordning (EU) XXXX/XXXX [*COM(2024) 316 final*]
 - (c) et rejsedokument, der indeholder de samme oplysninger, og som er baseret på tekniske specifikationer, der er forenelige med dem, der er fastsat i forordning (EF) nr. 2252/2004, og som gør det muligt at verificere rejsedokumentets ægthed, gyldighed og integritet.
2. EU's digitale rejseapp giver mulighed for at lagre digital rejselegitimation til brug flere gange i den europæiske digitale identitetstegnebog, som der er fastsat bestemmelser om i forordning (EU) nr. 910/2014.
3. EU's digitale rejseapp skal kunne hente:

- (a) digital rejselegitimation, der er udstedt eller oprettet tidligere i overensstemmelse med artikel 1, stk. 1a, i forordning (EF) nr. 2252/2004 eller artikel 2 i forordning (EU) XXXX/XXXX⁵⁰ [COM(2024) 671 final]
 - (b) digital rejselegitimation, der er oprettet i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 1.
4. Tredjelandsstatsborgere, der er i besiddelse af et rejsedokument, der indeholder et lagringsmedium, kan, forudsat at der findes gyldige certifikater, der er nødvendige for at kontrollere dets ægthed, anvende EU's digitale rejseapp til at oprette digital rejselegitimation til brug én eller flere gange.
 5. Inden oprettelsen af digital rejselegitimation i overensstemmelse med stk. 1 og 4 foretages der gennem EU's digitale rejseapp en verifikation af rejsedokumentets integritet og ægthed og en matchning af ansigtsbilledet af den person, der ønsker at oprette den digitale rejselegitimation, med det ansigtsbillede, der er lagret i lagringsmediet.
 6. Når personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, og tredjelandsstatsborgere anvender EU's digitale rejseapp og opretter og anvender digital rejselegitimation, sker det på frivillig basis og med deres samtykke.
 7. Digital rejselegitimation, der oprettes i henhold til nærværende artikel, må ikke indeholde indehaverens fingeraftryk.

Artikel 5

Rejseoplysninger, der skal indgives af rejsende

1. Rejseoplysningerne skal bestå af følgende oplysninger om hver enkelt rejsende:
 - (a) digital rejselegitimation som defineret i artikel 2, nr. 31), i forordning (EU) 2016/399
 - (b) forventet dato og tidspunkt for ind- eller udrejse
 - (c) den medlemsstat, hvor den ydre grænse passeres.
2. Rejseoplysningerne skal, hvor det er relevant, også bestå af følgende oplysninger med relation til hver enkelt rejsende:
 - (a) flyets identifikationsnummer, krydstogtskibets registreringsnummer, skibsidentifikationsnummer og køretøjets registreringsnummer
 - (b) dokumentation, der dokumenterer formålet med og vilkårene for det påtænkte ophold, jf. artikel 6 i forordning (EU) 2016/399.
3. Rejseoplysningerne skal i hvert enkelt tilfælde begrænses til, hvad der er nødvendigt for at foretage ind- og udrejsekontrol i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/399.

⁵⁰ Rådets forordning (EU) XXXX/XXXX af XXX om udstedelse af og tekniske standarder for digital rejselegitimation, der er baseret på identitetskort (EUT L [...],[...], s. [...], ELI: XXXX).

Artikel 6

Overførsel af rejseoplysninger til de kompetente grænsemyndigheder

1. Rejserouteren overfører de rejseoplysninger, der indgives af den rejsende, til den kompetente grænsemyndighed i overensstemmelse med de tekniske specifikationer, der er vedtaget i henhold til artikel 16, stk. 1, litra a).
2. Medlemsstaterne udpeger de kompetente grænsemyndigheder, der er bemyndiget til at modtage de rejseoplysninger, der overføres til dem fra rejserouteren i overensstemmelse med nærværende forordning. De meddeler senest den [idriftsættelsen af EU's digitale rejseapp] eu-LISA navn og kontaktoplysninger på de kompetente grænsemyndigheder og ajourfører om nødvendigt de meddelte oplysninger.

Artikel 7

Behandling af personoplysninger

1. De kompetente grænsemyndigheder er dataansvarlige som defineret i artikel 4, nr. 7), i forordning (EU) 2016/679 i forbindelse med behandling af rejseoplysninger, der udgør personoplysninger, og som modtages via rejserouteren.
2. Hver medlemsstat udpeger en kompetent myndighed som dataansvarlig og underretter Kommissionen, eu-LISA og de øvrige medlemsstater om, hvem disse myndigheder er.
3. eu-LISA er databehandler som defineret i artikel 3, nr. 12), i forordning (EU) 2018/1725 i forbindelse med behandling af rejseoplysninger, der udgør personoplysninger, i mobilappen og via rejserouteren. eu-LISA er dataansvarlig som defineret i artikel 3, nr. 9), i forordning (EU) 2018/1725 i forbindelse med behandling af rejseoplysninger via back-end-valideringstjenesten.
4. Ingen personoplysninger lagres i back-end-valideringstjenesten eller rejserouteren ud over, hvad der er nødvendigt for at oprette digital rejselegitimation og overføre rejseoplysninger til de kompetente grænsemyndigheder.
5. Brugere af EU's digitale rejseapp skal til enhver tid kunne tilbagekalde deres samtykke til behandlingen af deres personoplysninger i EU's digitale rejseapp.

Artikel 8

Oprettelse og drift af EU's digitale rejseapp

1. eu-LISA udvikler EU's digitale rejseapp og komponenterne hertil i overensstemmelse med de tekniske specifikationer, der er vedtaget i henhold til artikel 16, stk. 1, litra a).
2. Det programstyringsråd, der er omhandlet i artikel 54 i forordning (EU) 2019/817, sikrer en passende forvaltning af udviklingsfasen for EU's digitale rejseapp. Programstyringsrådet mødes regelmæssigt og indsender hver måned skriftlige rapporter til eu-LISA's bestyrelse om de fremskridt, der er gjort i denne fase.
3. eu-LISA sikrer den operationelle forvaltning af EU's digitale rejseapp samt tilstrækkelig sikkerhed i forbindelse hermed. EU's digitale rejseapp hostes af eu-LISA.

4. eu-LISA sikrer, at EU's digitale rejseapp er interoperabel med den europæiske digitale identitetstegnebog, der er oprettet ved forordning (EU) nr. 910/2014.
5. Når eu-LISA vurderer, at EU's digitale rejseapp er færdigudviklet, foretager det uden unødigt forsinkelse en test af appen i samarbejde med de kompetente grænsemyndigheder og andre relevante myndigheder i medlemsstaterne i overensstemmelse med de tekniske specifikationer, der er vedtaget i henhold til artikel 16, stk. 1, litra c), og underretter Kommissionen om resultatet af denne test.
6. eu-LISA indsamler statistikker om anvendelsen af EU's digitale rejseapp i overensstemmelse med artikel 16, stk. 1, litra b).
7. eu-LISA varetager opgaver vedrørende uddannelse af de kompetente nationale myndigheder i den tekniske anvendelse af EU's digitale rejseapp.

Artikel 9

Medlemsstaternes ansvar

1. Hver medlemsstat er ansvarlig for:
 - (a) sikringen af en sikker forbindelse mellem det nationale system og rejserouteren med henblik på modtagelse af oplysninger, der overføres via rejserouteren
 - (b) udviklingen, driften og vedligeholdelsen af den i litra a) nævnte forbindelse
 - (c) forvaltningen af og ordningerne for adgang for behørigt bemyndigede medarbejdere ved grænsemyndighederne til de oplysninger, der modtages via rejserouteren med henblik på udførelse af ind- og udrejsekontrol i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/399.
2. Hver medlemsstat giver de medarbejdere ved grænsemyndighederne, der har ret til at tilgå de oplysninger, som overføres via rejserouteren, passende uddannelse, der navnlig omfatter datasikkerheds- og databeskyttelsesregler og gældende grundlæggende rettigheder, inden de gives tilladelse til at behandle sådanne oplysninger.

Artikel 10

Oplysningskampagne

Kommissionen støtter i samarbejde med eu-LISA, Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning og de nationale grænsemyndigheder idriftsættelsen af EU's digitale rejseapp med en oplysningskampagne, der informerer offentligheden om appens mål, formål, vigtigste behandlingsaktiviteter og andre databeskyttelses- og datasikkerhedsaspekter samt brugstilfælde.

Artikel 11

Omkostninger

1. eu-LISA's omkostninger i forbindelse med udvikling, drift, hosting og teknisk forvaltning af EU's digitale rejseapp i henhold til denne forordning afholdes over Unionens almindelige budget.
2. Medlemsstaternes omkostninger i forbindelse med udviklingen, driften og vedligeholdelsen af deres sikre forbindelser til modtagelse af oplysninger, der overføres via rejserouteren, afholdes af medlemsstaterne.

Artikel 12

Ændring af forordning (EF) nr. 2252/2004

I forordning (EF) nr. 2252/2004 foretages følgende ændringer:

(1) i artikel 1 tilføjes følgende stykke:

"1a. Efter anmodning fra ansøgeren skal de pas og rejsedokumenter, som medlemsstaterne udsteder til deres egne statsborgere, ledsages af digital rejselegitimation, der skal:

- (a) være baseret på de tekniske specifikationer, der er vedtaget i henhold til artikel 2, litra d)
- (b) være i et format, der muliggør lagring i de europæiske digitale identitetstegnebøger, som der er fastsat bestemmelser om i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 910/2014
- (c) være gratis
- (d) indeholde de samme personoplysninger, herunder ansigtsbillede, som det pas eller rejsedokument, som den udstedes eller oprettes på grundlag af.

Med henblik på litra d) indeholder digital rejselegitimation, der udstedes eller oprettes i henhold til denne artikel, ikke indehaverens fingeraftryk.

Medlemsstaterne muliggør autentificering og validering af digital rejselegitimation i overensstemmelse med de tekniske specifikationer, der er fastsat i henhold til artikel 2, litra d).

*Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 910/2014 af 23. juli 2014 om elektronisk identifikation og tillidstjenester til brug for elektroniske transaktioner på det indre marked og om ophævelse af direktiv 1999/93/EF (EUT L 257 af 28.8.2014, s. 73)."

(2) i artikel 2 tilføjes følgende litra:

"d) tekniske specifikationer, herunder procedurer og krav for digital rejselegitimation, dataskema og -format, procedure for udstedelse og videregivelse, autentificering og validering, inddragelse, tillidsmodel og gyldighed."

(3) i artikel 4 tilføjes følgende stykke:

"4. Medlemsstaterne giver relevante interessenter, der er involveret i proceduren for passage af de ydre grænser, adgang til lagringsmediet i pas og rejsedokumenter, dog ikke fingeraftryk, med samtykke fra den person, som passet eller rejsedokumentet er udstedt til."

Artikel 13

Ændring af forordning (EU) 2016/399

I forordning (EU) 2016/399 foretages følgende ændringer:

(1) i artikel 2 tilføjes følgende som nr. 31) til 34):

"31. "digital rejselegitimation": den digitale repræsentation af en persons identitet, der er udstedt eller oprettet i henhold til artikel 4 i forordning (EU) XXXX/XXXX [COM(2024) 670 final]*, artikel 1, stk. 1a, i forordning (EF) nr. 2252/2004** eller artikel 2 i forordning (EU) XXXX/XXXX [COM(2024) 671 final]***

32. "EU's digitale rejseapp": det system, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) .../... [COM(2024) 670 final]

33. "forudgående ind- og udrejsekontrol": kontrol af personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, på grundlag af digital rejselegitimation og andre relevante oplysninger

34. "forhåndsgodkendelse": kontrol af opfyldelsen af nogle eller alle indrejsebetingelser for tredjelandsstatsborgere på grundlag af digital rejselegitimation og andre relevante oplysninger og til støtte for udførelsen af ind- og udrejsekontrol.

*Forordning (EU) .../... af ... om en applikation til elektronisk indgivelse af rejseoplysninger ("EU's digitale rejseapp") og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 og (EU) 2018/1726 og Rådets forordning (EF) nr. 2252/2004 for så vidt angår anvendelsen af digital rejselegitimation (EUT..., [...], s. [...], ELI: ...).]

**Rådets forordning (EF) nr. 2252/2004 af 13. december 2004 om standarder for sikkerhedselementer og biometriske identifikatorer i pas og rejsedokumenter, som medlemsstaterne udsteder (EUT L 385 af 29.12.2004, s. 1).

***Rådets forordning (EU) .../... af ... om udstedelse af og tekniske standarder for digital rejselegitimation, der er baseret på identitetskort (EUT L [...], [...], s. [...], ELI:...)."

(2) i artikel 8 foretages følgende ændringer:

(a) følgende stykke tilføjes:

"2g. Den kontrol, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 2, foretages på forhånd højst 36 timer før den planlagte dato og det planlagte tidspunkt for ind- eller udrejse, jf. artikel 5 i forordning (EU) .../... [COM(2024) 670 final], hvis der er modtaget oplysninger i henhold til nærværende forordnings artikel 8ba, stk. 1. Hvis denne kontrol foretages på forhånd, kan de modtagne oplysninger ved grænseovergangsstedet kontrolleres i forhold til oplysningerne i det fysiske rejsedokument eller den digitale rejselegitimation. Den pågældende persons identitet samt ægtheden og integriteten af det fysiske rejsedokument eller den digitale rejselegitimation verificeres.

Inden idriftsættelsen af EU's digitale rejseapp, jf. artikel 15 i forordning (EU) .../... [COM(2024) 670 final], kan den kontrol, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 2, foretages på forhånd højst 36 timer før den planlagte dato og det planlagte tidspunkt for ind- eller udrejse, hvis der på forhånd er modtaget oplysninger på grundlag af den digitale rejselegitimation. Hvis denne kontrol foretages på forhånd, kan de modtagne oplysninger ved grænseovergangsstedet kontrolleres i forhold til oplysningerne i det fysiske rejsedokument eller den digitale rejselegitimation. Den pågældende persons identitet samt ægtheden og integriteten af det fysiske rejsedokument eller den digitale rejselegitimation verificeres."

(b) i stk. 3 tilføjes følgende litra:

"j) hvis der er modtaget digital rejselegitimation på forhånd, finder nærværende artikels stk. 3a anvendelse."

(c) følgende stykke indsættes:

"3a. Opfyldelsen af de indrejsebetingelser, der er omhandlet i artikel 6, verificeres på forhånd højst 36 timer før den planlagte dato og det planlagte tidspunkt for ind- eller udrejse, jf. artikel 5 i forordning (EU) .../... [COM(2024) 670 final], hvis der er modtaget oplysninger i henhold til nærværende forordnings artikel 8ba, stk. 2. Hvis denne kontrol foretages på forhånd, kan de modtagne oplysninger ved grænseovergangsstedet kontrolleres i forhold til oplysningerne i det fysiske rejsedokument eller den digitale rejselegitimation. Den pågældende persons identitet samt ægtheden og integriteten af det fysiske rejsedokument eller den digitale rejselegitimation verificeres.

Inden idriftsættelsen af EU's digitale rejseapp, jf. artikel 15 i forordning (EU) .../... [COM(2024) 670 final], kan det højst 36 timer før den planlagte dato og det planlagte tidspunkt for ind- og udrejse kontrolleres, om de indrejsebetingelser, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 6, er opfyldt, hvis der på forhånd er modtaget oplysninger på grundlag af den digitale rejselegitimation. Hvis denne kontrol foretages på forhånd, kan de modtagne oplysninger ved grænseovergangsstedet kontrolleres i forhold til oplysningerne i det fysiske rejsedokument eller den digitale rejselegitimation. Den pågældende persons identitet samt ægtheden og integriteten af det fysiske rejsedokument eller den digitale rejselegitimation verificeres."

(d) følgende stykke indsættes:

"10. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter med henblik på at fastsætte minimumsstandarder for den teknologi og de metoder og procedurer, der skal anvendes til verifikation af ægtheden og gyldigheden af rejsedokumenter, herunder opholdstilladelser, visa og visa til længerevarende ophold, og digital rejselegitimation i henhold til nærværende artikel.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 38, stk. 2."

(3) i artikel 8a indsættes følgende stykke:

"4a. Som alternativ til stk. 4, litra b), nr. ii), kan verifikationen foretages:

a) ved hjælp af effektive og forholdsmæssige tekniske foranstaltninger

b) i form af stikprøveverifikation, jf. stk. 4, litra b), nr. ii).

Denne alternative verifikation skal ikke alene baseres på EU's digitale rejseapp."

(4) følgende artikel indsættes:

"Artikel 8ba

Brug af EU's digitale rejseapp

1. Personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, og som er i besiddelse af digital rejselegitimation, kan bruge EU's digitale rejseapp med henblik på forudgående ind- og udrejsekontrol, jf. artikel 8, stk. 2g.

2. Tredjelandstatsborgere, herunder dem, der skal registreres i ind- og udrejsesystemet, kan bruge EU's digitale rejseapp med henblik på forhåndsgodkendelse, jf. artikel 8, stk. 3, litra j)."

Artikel 14

Ændring af forordning (EU) 2018/1726

I forordning (EU) 2018/1726 foretages følgende ændringer:

(1) følgende artikel indsættes:

"Artikel 8d

Opgaver vedrørende EU's digitale rejseapp

I forbindelse med EU's digitale rejseapp udfører agenturet:

- a) de opgaver, som det er pålagt ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) .../... [COM(2024) 670 final]*
- b) opgaver vedrørende uddannelse i den tekniske anvendelse af EU's digitale rejseapp.

*Forordning (EU) .../... af ... om en applikation til elektronisk indgivelse af rejseoplysninger ("EU's digitale rejseapp") og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 og (EU) 2018/1726 og Rådets forordning (EF) nr. 2252/2004 for så vidt angår anvendelsen af digital rejselegitimation (EUT..., [...], s. [...], ELI: ...)."

(2) artikel 14, stk. 1, affattes således:

"1. Agenturet overvåger udviklingen inden for forskning, der er relevant for den operationelle forvaltning af SIS II, VIS, Eurodac, ind- og udrejsesystemet, ETIAS, Dublinet, ECRIS-TCN, e-CODEX-systemet, JIT-samarbejdsplatformen, EU's digitale rejseapp og andre store IT-systemer som omhandlet i artikel 1, stk. 5."

(3) i artikel 19, stk. 1, foretages følgende ændringer:

(a) litra ee) affattes således:

"ee) vedtage rapporterne om udviklingen af ind- og udrejsesystemet i henhold til artikel 72, stk. 2, i forordning (EU) 2017/2226, rapporterne om udviklingen af ETIAS i henhold til artikel 92, stk. 2, i forordning (EU) 2018/1240, rapporterne om udvikling af ECRIS-TCN og ECRIS-reference gennemførelsen i henhold til artikel 36, stk. 3, i forordning (EU) 2019/816 og rapporterne om udviklingen af EU's digitale rejseapp i henhold til artikel 18 i forordning (EU) .../... [COM(2024) 670 final]"

(b) i litra ff) indsættes følgende nr.:

"x) EU's digitale rejseapp i henhold til artikel 18, stk. 1, i forordning (EU) .../... [COM(2024) 670 final]"

(c) følgende litra indsættes:

"llb) udarbejde og offentliggøre statistikker vedrørende brugen af EU's digitale rejseapp i henhold til artikel 8, stk. 6, i forordning (EU) .../... [COM(2024) 670 final]"

(4) i artikel 22, stk. 4, indsættes følgende afsnit efter syvende afsnit:

"Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning kan deltage i bestyrelsens møder som observatør, når et spørgsmål vedrørende EU's digitale rejseapp i forbindelse med anvendelsen af forordning (EU) 2016/399 er på dagsordenen."

(5) artikel 24, stk. 3, litra u), affattes således:

"u) udarbejdelse af de rapporter om udviklingen af ind- og udrejsesystemet, der er omhandlet i artikel 72, stk. 2, i forordning (EU) 2017/2226, om udviklingen af ETIAS, der er omhandlet i artikel 92, stk. 2, i forordning (EU) 2018/1240, og om udviklingen af EU's digitale rejseapp, der er omhandlet i artikel 18 i forordning (EU) .../... [COM(2024) 670 final], og forelæggelse heraf for bestyrelsen med henblik på vedtagelse".

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 15

Idriftsættelse af EU's digitale rejseapp

1. Kommissionen fastsætter datoen for, hvornår EU's digitale rejseapp idriftsættes, ved hjælp af en gennemførelsesretsakt, når eu-LISA har underrettet Kommissionen om, at gennemførelsen af den test af appen, der er omhandlet i artikel 8, stk. 5, er vellykket.
2. Kommissionen fastsætter den i stk. 1 omhandlede dato til senest 30 dage efter datoen for vedtagelsen af den pågældende gennemførelsesretsakt.

Artikel 16

Gennemførelsesretsakter

1. Kommissionen skal ved hjælp af gennemførelsesretsakter:
 - (a) fastlægge den tekniske arkitektur for EU's digitale rejseapp og fastsætte de tekniske specifikationer for mobilappen, back-end-tjenesterne og rejserouteren
 - (b) fastlægge, hvilke statistiske oplysninger eu-LISA skal indsamle om anvendelsen af EU's digitale rejseapp
 - (c) fastsætte specifikationer for testen af EU's digitale rejseapp, inden den sættes i drift
 - (d) fastsætte tidspunktet for, hvornår eu-LISA påbegynder driften af EU's digitale rejseapp.
2. De i stk. 1 omhandlede gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 17, stk. 2.

Artikel 17

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der er nedsat ved artikel 6 i Rådets forordning (EF) nr. 1683/95. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Artikel 18

Overvågning og evaluering

1. eu-LISA sikrer, at der er indført procedurer til at overvåge udviklingen af EU's digitale rejseapp i lyset af planlægnings- og omkostningsmålene og til at overvåge, hvordan EU's digitale rejseapp fungerer, i lyset af målene for tekniske resultater, omkostningseffektivitet, sikkerhed og tjenestekvalitet.
2. Senest den 1. januar 2028 og derefter hver 12. måned i udviklingsfasen forelægger eu-LISA en rapport om status for udviklingen af EU's digitale rejseapp for Europa-Parlamentet og Rådet.

3. Den i stk. 2 omhandlede rapport skal indeholde detaljerede oplysninger om de afholdte omkostninger og oplysninger om eventuelle risici, der kan påvirke de samlede omkostninger ved EU's digitale rejseapp, som skal afholdes over Unionens almindelige budget. Rapporten skal også indeholde detaljerede oplysninger om den tekniske gennemførelse af projektet og eventuelle tekniske problemer og risici, der kan påvirke den overordnede udvikling og idriftsættelsen af EU's digitale rejseapp.
4. Når udviklingsfasen for EU's digitale rejseapp er afsluttet, forelægger eu-LISA en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet, som forklarer, hvordan målene, navnlig vedrørende planlægning og omkostninger, blev opfyldt, og angiver grundene til eventuelle afvigelser.
5. Senest den ... [fem år efter idriftsættelsen af EU's digitale rejseapp] foretager Kommissionen en samlet evaluering af EU's digitale rejseapp og dens anvendelse. Den samlede evalueringsrapport, der udarbejdes på dette grundlag, skal indeholde en vurdering af anvendelsen af denne forordning og en gennemgang af de opnåede resultater set i forhold til de fastsatte mål og af indvirkningen på de grundlæggende rettigheder. Rapporten skal også indeholde en samlet vurdering af, om det underliggende rationale for driften af EU's digitale rejseapp fortsat er gældende, af hensigtsmæssigheden af appens tekniske specifikationer, af appens sikkerhed og af eventuelle konsekvenser for fremtidige operationer. Evalueringen skal indeholde de nødvendige henstillinger. Kommissionen fremsender rapporten til Europa-Parlamentet, Rådet, Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse og Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder.

Artikel 19

Rådgivende gruppe

Ansvarsområderne for eu-LISA's rådgivende gruppe for interoperabilitet, jf. artikel 75 i forordning (EU) 2019/817, udvides til at omfatte EU's digitale rejseapp. Den rådgivende gruppe mødes regelmæssigt indtil idriftsættelsen af EU's digitale rejseapp. Den aflægger efter hvert møde rapport til programstyringsrådet. Denne rådgivende gruppe bistår eu-LISA med ekspertise vedrørende EU's digitale rejseapp, navnlig i forbindelse med udarbejdelsen af det årlige arbejdsprogram og den årlige aktivitetsrapport. Den yder desuden teknisk ekspertise til støtte for programstyringsrådets opgaver og følger op på, hvor langt medlemsstaterne er nået med deres forberedelser.

Artikel 20

Ikrafttræden og anvendelse

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 12, stk. 1, finder dog anvendelse fra den [tolv måneder efter ikrafttrædelsen af den gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i artikel 2, litra d), i forordning (EF) nr. 2252/2004].

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand